

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mare mucenic și tămăduitor Pantelimon

Se fac sfinții din cer dor de Dumnezeu așa cum au fost ei și pe pământ, că vine Domnul pe pământ în vremea aceasta cu masă de cuvânt între cei credincioși venirii Lui pe pământ cuvânt, și văd sfinții cerului minunea aceasta și doresc după ea așa cum doresc Eu, Domnul, că mult doresc Eu după om și mult Mă doare dorul și Duhul ca să Mă odihnesc în om, așa cum am dorit la începutul facerii cerului și a pământului, de l-am făcut pe om din pământ și din suflarea Mea peste el și i-am dat sufletul și s-a făcut omul zidit de Mine ființă vie și am dorit Eu odihna Mea în el, petrecerea Mea cu el, că nu e bine să fie Domnul singur pe pământ, și de aceea l-am făcut Eu pe om.

O, cum să nu dorească sfinții masa Mea de cuvânt cu tine pe pământ, poporul Meu de azi! Știu sfinții, fiule, că te-am născut din acest cuvânt și că ești poporul cuvântului Meu, ales firicel cu firicel dintre oamenii de pe pământ ca să te am buchet cu mireasmă între Mine și Tatăl, căci dragostea de Dumnezeu în om nu are asemănare cu nici o mireasmă frumoasă dintre pământ și cer, și Se odihnește Domnul prin ea în om când ea este în om. Așa M-am odihnit Eu în sfinții Mei în vremea lor de pe pământ. Ca niște trimiși ai Mei între oameni culegeau ei din dragostea lor de Mine miera cerului și o așezau pe pământ înaintea oamenilor, care se adunau să-L iubească pe Dumnezeu și mulți să se dea Lui ca jertfă de dragoste cerească, și iată am la masă cu tine sfinții mucenici în sărbătoare cu Mine și cu tine în mijlocul tău, căci minunea Mea din mijlocul tău este cuvântul Meu și se face el râu al vieții, căci Eu sunt cu duh dătător de viață, nu sunt ca omul cu suflet viu și atât. Eu sunt Cel ce am făcut omul și am duh dătător de viață, și iată, suflu cu el peste pământ și Mă fac cuvânt de Duh Sfânt, căci pot aceasta, ca un Făcător ce sunt, căci am făcut cerul și pământul și toate câte sunt și mișună de viață între cer și pământ, și l-am făcut apoi pe om ca să Mă bucur cu el de toată lucrarea facerii și nu singur să Mă bucur, căci Eu sunt Dumnezeu și Îmi trebuie locaș ca să fiu și ca să Mă bucur în el, în om să Mă bucur, iar el tot așa, în Mine să se bucure, Eu în el și el în Mine, ca să știe toată facerea pe Făcătorul ei și pe cel ce l-a făcut om din pământ și din suflet viu ca să stăpânească din partea Domnului peste cele de pe pământ și să le supună lui, iar el să se supună lui Dumnezeu.

Vin din cer cu sfinții pe pământ pe calea cuvântului Meu, care este făcător ca și la început când am făcut cerul și pământul și pe toate câte sunt. Toată oștirea cerească privește mișcarea Mea, cuvântul Meu, care pune în mișcare toată firea și zidirea. Cum să nu Mă fi iubit pe pământ sfinții Mei dacă dragostea Mea născută în ei pune în mișcare duhul lor și Mă doreau ei cu atâta duh, cu atâta dor! Dorul de Dumnezeu am voit încă de la ziua întâi a facerii să-l pun în omul pe care l-am zidit în ziua a șasea a zilelor facerii cerului și a pământului și a toate câte sunt. O, tot așa doresc și azi, în zilele cele de apoi, și mult am grăit Eu omului prin prooroci și apoi la venirea Mea pe pământ acum două mii de ani, mult am grăit despre zilele cele de apoi și despre slava Mea din vremea ta, și am grăit de tine, măi poporul Meu de azi, și te-am numit muntele Domnului, de unde va rodi peste popoare legea Mea, legea vieții veșnice peste tot și peste toate câte vor fi și vor rămâne ca să fie. Cine mai citește în Scripturi ca să se trezească prin ele și să înțeleagă glasul lor și viața cea veșnică în ele? Nu e om care să citească cu duh de umilință Scripturile și să nu se umple apoi de dor de Dumnezeu, așa cum îl doresc Eu pe om să fie și să Mă țină cu el pe pământ, făcându-se el locaș al Meu.

O, mare este pe pământ omul cel plin de dor de Dumnezeu, al cărui rod odrăslește la vremea sa ca rodul unui pom lângă izvorul apei, iar frunza lui nu va pieri și toate ale lui se vor înmulți,

căci un așa om este fără de prihană și stă departe de cei păcătoși și necredincioși și hulitori, ca să nu ia și el din păcatele lor, ci numai din legea Domnului ziua și noaptea, precum este scris.

O, sfinți iubiți ai cerului Meu de sfinți, aveți, tată, sărbătoare cu Mine pe pământ pentru cel ce M-a iubit mult în vremea trupului său, mucenicul Pantelimon, care s-a făcut tămăduitor peste mulți. Grăiește el acum dintre voi cuvânt alături de cuvântul Meu și se face bucurie grăirea Noastră azi și se bucură cerul tot, și Se bucură Tatăl Meu și al vostru, și se bucură duhul poporului Meu cel învățat de Dumnezeu. Amin.

— *O, Doamne scump mie pe pământ în vremea mea, și în cer între sfinți apoi, stau cu Tine și cu frații mei din cer în mijlocul poporului cuvântului Tău, poporul cel învățat de Dumnezeu în vremea aceasta a slavei Tale din cer și până pe pământ, căci Te-ai făcut cale de cuvânt și vii pe pământ cuvânt și vin sfinții cu Tine la masă cu cei învățați de Dumnezeu, cu cei credincioși ai Tăi acum pe pământ, Doamne. Cei fără de prihană sunt cei credincioși, și tot așa sunt scriși ei înaintea Ta, iar cei prihăniți nu înțeleg pe Dumnezeu, așa cum nu a înțeles împăratul cel din vremea mea slujitor al fărădelegii și prihanei de tot felul. Cei ce Te iubesc și Te doresc pe Tine pe pământ n-au aceștia iubire pentru cele de pe pământ, ci au de Tine, Doamne, și îi doresc ei pe toți ca și pe ei, tot mai lângă Tine. N-a înțeles mintea împăratului prihănit puterea iubirii mele de Tine prin care Tu făceai atâtea minuni cerești peste cei neputincioși, ca să se înmulțească cei credincioși Ție, Doamne, iar împăratul cel fără de minte mă numea fermecător, iar eu îi grăiam lui de Tine și de credința creștinilor Tăi prin care eu am crezut în Tine, și pe care m-a pus el să-i aduc să-i vadă și el, și cărora de la Tine era orânduit lor să se facă mărturisitori Ție și mucenici, și unii pe alții ne-am adus noi înaintea împăratului ca să mărturisim că suntem creștini și să audă el aceasta. Viclean s-a arătat el mie, că după ce i-a mucenicit pe aceștia, m-a îndemnat să slujesc idolilor lui și să-mi dea și mie dregătorie lângă el, cum că și celor dinaintea mea le-a dat, câștigându-i pe ei prieteni ai săi în palatul său. Eu însă știam cu duhul sfârșitul sfinților și n-a putut să mă înșele împăratul, căruia eu i-am spus să mi-i aducă să-i vad, iar el a dat să mă înșele cu vorba că i-a trimis în altă cetate după bogăție, dar eu i-am spus lui de cetatea unde i-a trimis el pe ei, de cetatea cea cerească a Domnului Iisus Hristos și de bogățiile din ea, pe care omul păcătos nu poate să le priceapă și să le aibă, și m-a dat apoi și pe mine la tăiere împăratul prihănit, și, fiind legat de un măslin, s-a îndoit atunci fierul sabiei cu care mi-a lovit călăul grumajii, căci mai aveam încă să-mi sfârșesc rugăciunea mea cea din urmă Ție, și s-au făcut creștini mulți dintre cei ce mă priveau, căci măslinul s-a umplut pe loc cu roade de la poale și până în vârf, iar când i-am spus călăului să-mi taie capul și să împlinească el așa, a curs lapte în loc de sânge din grumajii mei, căci i-am hrănit cu credința mea pe mulți, Doamne, așa cum o mamă își hrănește cu laptele ei pe pruncii ei ca să-i crească mari.*

E ziua mea de sobor între sfinți și mă bucur cu Tine și plâng de bucurie cu Tine în mijlocul poporului Tău cel credincios în neamul român în vremea aceasta. Te rog pentru puterea Ta în el, o, Doamne, că nu este putere în om mai mare decât credința lui în Tine și dorul lui de Tine și viața lui cu Tine, după poruncile Tale, Doamne, trăind el. O, ce mult ne ajută pe noi poporul Tău de pe pământ! Postul și rugăciunile lui, care se ridică la Tine și la noi din mijlocul lui, Te ajută pe Tine și pe sfinții Tăi, ajută împlinirea Scripturilor cele pentru vremea aceasta, Doamne, căci ai cu cine să le îplinești dacă ai un popor pe potriva Ta și a lucrului Tău de azi prin credința lui în venirea Ta cuvânt de facere pe pământ acum.

Să crești, popor iubit, să crești în credință și în faptele ei minunate, și cu toată întregimea să-L urmezi pe Hristos, ca să poată Domnul cu lucrarea Sa pe pământ acum și să aducă la vedere cerul cel nou și pământul cel nou, căci toate ale oamenilor se clatină și cad cu zgomot curând, curând, și răsar din loc sfânt cer nou și pământ nou, precum este scris. Binecuvântat să fii de Dumnezeu și de sfinții Săi și de îngerii Săi pentru ziua slavei Domnului întru venirea Sa cu sfinții Săi, popor învățat de Dumnezeu! Iar Tu, Doamne, poartă-le de grijă, căci sunt cei de la sfârșit, iar sarcina lor cu Tine este mare și grea, după ce șapte veacuri de oameni au trecut, ca

să vină cele neclătinate și pregătite de Tine ca să fie, veacul cel nou să fie și cei ce sunt moșteni ai lui. Amin.

— Te binecuvintează sfinții, poporul Meu, că-ți văd lucrarea ta cu Mine, tată. Te binecuvintează Tatăl, că te vede cu Mine și cu sfinții la masă, fiule. Te binecuvintează firea cu toate minunile ei, că te vede lucrând cu Mine la răscumpărarea ei. Te binecuvintează înaintea Mea cei ce merg din mormintele lor spre înviere, căci vine ziua aceasta măreață când se va mărturisi cu multul lucrarea Mea cu tine, lucrarea Mea de cuvânt în mijlocul tău pentru răscumpărarea trupurilor celor ce s-au sfințit pentru aceasta pe pământ în toate vremile care au fost. Te binecuvintez Eu, Domnul Iisus Hristos, Învățătorul tău din partea Tatălui Meu și al tău, și-ți dau de veste să te pregătești de sărbătoare dulce, că vine popor la izvor, vine iar popor la izvorul Meu de cuvânt ca să-i dau, iar tu ești împărțitor de Dumnezeu prin lucrarea Mea cu tine. O, caută să știi bine viața împărăției Mele cu tine, că vreau să ia omul, să ia și el și să poată și el, tată, căci omul este neputincios din pricina lipsei de Dumnezeu din el.

O, fericiți sunt cei fără de prihană și rodnici sunt, dar dacă omul nu gustă ca să vadă și să creadă, de unde să știe el aceasta? O, să-i ajutăm să vadă și să creadă, să-i ajutăm pe oameni, fiilor, căci dorul Meu de om M-a coborât pe pământ cuvânt la voi ca să Mă împărțiți, iar dorul vostru de Mine Mă ajută să-Mi fac lucrarea venirii Mele iarăși de la Tatăl la om acum, la sfârșit de timp, și este scrisă în Scripturi ca să fie această venire a Mea, iar cine citește, înțelege, și fericit va fi. Amin.

O, nici cel mai mare și cel mai bogat împărat nu poate fi mai fericit ca și cel fără de prihană în calea vieții lui și care umblă în legea Domnului și păzește descoperirile Lui și cu toată inima le caută pe ele! Rămâi cu dor în fericirea aceasta, pe care Eu am pus-o peste tine, măi poporul Meu, ca s-o împlinesc, iar tu împlinește-te în ea și împlinește-ți cu ea inimioara, și altă fericire să nu dorești și să nu ai, iar această bogăție s-o ocrotești frate cu frate, frate lângă frate, că nu mai este pe pământ Dumnezeu cu omul așa ca și aici, pe pământul sfințit de Mine pentru cei lucrători venirii Mele de acum, și de unde vor odrăsli cerul cel nou și pământul cel nou, care-și vor întinde binecuvântarea și lucrarea lor peste cei fără de prihană în calea vieții lor, păzind descoperirile Domnului, și cu toată inima lor căutând spre ele. Amin.

Pace ție, poporul Meu, și gătește-Mi masă de sărbătoare ca să cinez cu cei ce vin să Mă caute cu toată inima lor la izvor! Pace ție, Israele român, noul Meu Israel, noul Meu popor, noul Meu Ierusalim! Amin, amin, amin.

27 iulie/9 august 2011